

den övre gränsen för dag ersättning från 20 till 40 kronor. Genom anpassning av kassornas regler till den alltmer vanliga femdagarsveckan innebär detta en begränsning av ersättningsdagar till fem i veckan från nuvarande sex. Højningen av dag ersättningen medger dock att ersättningen per vecka kan ökas från 120 kronor till 200 kronor.

För att arbetslöshetskassorna skall kunna ge den högsta dag ersättningen måste emellertid avgifterna höjas väsentligt för kassornas medlemmar, även i branscher med låg arbetslöshet, därest inte statsbidragen till kassorna höjes. I regeringens proposition föreslås, att statens grundbidrag skall utgå enligt en fallande skala från 50 till 35 %. Enligt vår mening finns inga bärande skäl för en begränsning av detta slag. Med hänsyn till förslaget att kassorna skall räkna med fem understödsdagar per vecka och med hänsyn till det försämrade penningvärdet är det skäligt, att kassorna beredes möjlighet att utbetala det maximala beloppet utan att fördenskull behöva höja avgifterna väsentligt till kassorna. Grundstatsbidraget bör därför sättas till 50 procent.

Med stöd av vad sålunda anförts föreslår vi,

att riksdagen måtte besluta godkänna Kungl. Maj:ts proposition nr 115 med den ändringen att grundstatsbidraget skall utgå med 50 % av dag ersättningen.

Stockholm den 15 april 1964

Fritjof Lager

Gunnar Adolfsson

Nr 754

Av herrar Lager och Adolfsson, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 133, med förslag till ändring i tryckfrihetsförordningen.

(Lika lydande med motion nr 921 i Andra kammaren)

I proposition nr 133 till årets riksdag föreslår Kungl. Maj:t ändringar i nu gällande tryckfrihetsförordning. Ändringarna åsyftar dels en utvidgning av straffbarhet för ärekränkingsbrott, dels ändringar i gällande straffansvar för meddelare till offentlig skrift.

I anslutning till de föreslagna ändringarna i tryckfrihetsförordningen vill undertecknade anföra följande:

Anonymitetsskyddet för meddelare till offentlig tryckt skrift har utan

tvivel ett stort värde. Utan ett sådant skydd torde åtskilliga misshälligheter och vrångheter i samhällslivet inte kunna uppdragas, beivras eller rättas till. Det torde åligga utgivaren av tryckt skrift att före publiceringen av inhämtade uppgifter kontrollera i vad mån dessa står i överensstämmelse med verkligheten eller inte.

I propositionen föreslås vidare en utvidgning av begreppen och omfattningen av nu gällande förbud att skymfa främmande makts statsöverhuvud, flagga och vapen. Utvidgningen gäller att skyddet mot ärekränkning skall omfatta också främmande makts regerings ledamöter och dess representant här i landet. Vi anser att en sådan utvidgning av straffbarheten inte är påkallad. Tvärtom menar vi, att de i nuvarande tryckfrihetsförordning stadgade skyddsbestämmelserna för främmande makts statsöverhuvud kan utmönstras.

I nu gällande tryckfrihetsförordning stadgas i par. 4, mom. 11 att straffbart är »skymfande av sådant som av svenska kyrkan eller annat här i riket verksamt trossamfund hålles heligt». En i pressen uppmärksammat rättegång vid Stockholms rådhusrätt med fällande domar mot några av Radio/TV:s medarbetare aktualiserade denna straffbestämmelse. Vi tror inte att man genom åtal och fällande domar skyddar det som trossamfundet och dess anhängare anser vara heligt. Den kyrka och de trossamfund som anser sig böra ropa på åtal för att skydda det de anser vara heligt har uppenbarligen blivit efter i utvecklingen.

Med det anförda som motivering vill vi föreslå,

att riksdagen beslutar de förändringarna i Kungl. Maj:ts proposition nr 133

att 4:e paragrafens moment 8 får följande lydelse: »skymfande av främmande makts flagga, vapen eller annat dess höghetstecken»;

att 4:e paragrafens moment 13 utgår.

Stockholm den 15 april 1964

Fritjof Lager

Gunnar Adolfsson